

શ્રી નવિન

વિચાર તરંગ જ્ઞાનઉપદેશ

ભજનાવળી.

૧૪૬૨૮

કીમત ચાર આના.

બુકસેલરો તથા ચોપડીઓ વેચનાર

ફેરીયાઓને ખુશ ખબર.

હાલમાં અમારા તરફથી નીચળતાં પુસ્તકો, સારા, સચિત્ર, સુશોભિત, પુંડાવાળા, રંગીન શાહીથી લપકાઈ જાય છે, અને બીજા નવાં નવાં છપાય છે. એકવાર અમારી મુલાકાત લેવાથી ખાતરી થશે, ને સસ્તા ભાવથી આપવામાં આવશે.

અમારું દેકાણું.

કેશવલાલ મગનલાલ દુધવાળા.

કાલુપુર રોડ-અમદાવાદ.

અમદાવાદ સ્ટેશન પર એકે અવાજે વખણાએલી

શ્રી રાષ્ટ્રીય હોટલ.

સ્ટેશન સામે, અમદાવાદ.

હોટલમાં મળતી ચીજો

ચાહ, કાફી, સોડા, લેમોનેડ, ખરંદ, આઇશકીમ, દરેક જાતની ચોખ્ખા ધીની મીઠાઇ, દહી, દુધ, દુધની મલાઈ, દાળ, ભાત, રોટલી, શાક, રાયતુ, શીખંડ, પુરી, બામુદી, પતરવેલીયા, દરેક જાતનો ચોખો અને સ્વચ્છ ખોરાક મળે છે, માશીક તેમજ છુટક જમાડવામાં આવે છે. માટે એકવાર પધારી ખાતરી કરો.

માલીક—ગાંધી ઓછવલાલ મગનલાલ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કાપીરાખિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૪૬૨૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ભજનાવધી

વિષય ૩ - ૧ : ૧

શ્રી ગુરુમ્યો નમઃ

વિચાર તરંગ ભજનાવળી.

રચનાર.

સ્વામી. રામપુરી ઉંકારપુરી

છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર.

કેશવલાલ મગનલાલ દુધવાલા.

કાલુપુરોડ-અમદાવાદ.

તથા

સોમચંદ કેશવલાલ શાહ.

ધીકાંટા-અમદાવાદ.

સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા આકટ પ્રમાણે રજીસ્ટર કરાવી સર્વ હક
સ્વાધીન રાખ્યો છે માટે કોઇએ છાપવું છપાવવું નહીં.
સુધારા વધારા સાથે આવૃત્તી ખીજી. પ્રત ૨૦૦૦

સંવત ૧૯૪૮

સને ૧૯૨૮

ધી સૂર્યપ્રકાશ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં પટેલ મૂળચંદલાલ ત્રીકમલાલે
છાપી. ઠે. પાનકોર નાકા-અમદાવાદ.

કીંમત ચાર આના.

ત્રીસમી સંસ્કૃતિ

નવીન શોધ

સંગ્રહણી (ગળતી) માટે અમૃતમય

ઉપાય.

પ્રતિષ્ઠિત અને વિદ્વાન વૈદ્ય ડાક્ટરોની દવા ખાઈ કંટાળેલા, સંગ્રહણી (ગળતી,) મુંઝવણના આડા, અતિ-સાર અને આંતરડાના ક્ષયથી પીડાતા નિરાશાજનક દર્દીને આશિર્વાદરૂપ થઈ પડેલી ત્રીસ વરસના અનુભવની રામબાણુ દવા માટે રૂબરૂ મલોયા સવાલપત્રક મંગાવો.

અમારું બાહ્યાનંદ બચ્ચાંઓને રૂબરૂપુષ્ટ આનંદી અને સુંદર બનાવે છે. કીંમત રૂ. ૦-૧૨-૦ પોસ્ટ બુદ્ધ.

તા. ક. તથા દરેક રોગની રામબાણુ દવાઓની સલાહ અમારે ત્યાંથી મફત મળશે.

પત્ર વ્યવહાર નીચેના સરનામે કરવો:—

માણુસાવાળા માસ્તર કે. જી. પટેલ એન્ડ સન્સ.

સ્ક્રુ. સ્પેસીઆલીસ્ટ

કાળુપુર, ડાંડીગરાની પોળ, તંબુગરાની ખડકીમાં

ઘર નં. ૩૫૬-અમદાવાદ.

વિચાર તરંગ ભજનાવળી.

દેવી પ્રાર્થના ૧

નમું હુંતો નીસદીન સરસ્વતીને
 પ્રથમ સ્તુતી, કરે હું તુજની
 ઇશ્વરી, તુ ખરી, દીલધરી, મન ઠરી
 તારણ મારણ, તમે ઓધારણ નીસદીન
 પ્રેમપૂર્વક વિનવું તમને
 રીઢી સીઢી દેજો અમને
 રસના દાયક થજો સૌને નીસદીન

પ્રભાતિયાં ૨ રાગ રેન સારી જગી મેતો

જય જય સીવ સુત, ગણપતી દેવા
 ગણપતી દેવા હુંતો, કરે તારી સેવા જય જય
 સુખ કામ ઇચ્છું આજે, પુર્ણ કરજે મારા કાજે
 રીઢી સીઢી તમને જાજે, દયાળુ હો દેવા જય જય
 દોષ પાપ હરજે મારા વિધન દુર કરજે સારા
 સર્જાગતે રાખો તારા, ધરે થાળ મેવા જય જય
 ઇચ્છું કાવ્ય કરવા તારી, મતી પહોચે નહી મારી
 દાસ તારો લેજો ધારી, આપો ભુક્તી સેવા જય જય
 અલ્પ મતી મારી જાણો, દયા સીધુ પ્રેમ આણો
 માઉ થુ હું તારા ગુણો, નસદા ઇચ્છું સેવા જય જય
 પ્રભાતીયાં ૩ રાગ જય ગણેસ જય ગણેસ

હીએ નંદલાલ રવાલ, રાહ દેખે તોરી	
રાહ દેખે તોરી શ્યામ, નંદકે કિશોરી	હીએ
ભોર ભયે ચકવે જાગે, કરત કિલ કોરી	
મેના પોપટ નાદ કરત, ખેલત મયુર મોરી	હીએ
દીપક જોત મંદ ભયે, પનીયા જાત ગોરી	
જ્વાલ જાળ ગોવા છોડ, ઠાડે અંગન તોરી	હીએ
રામપુરીદાસ તોરો, પુરો આસ મોરી	
સેવક જનકી સહાય કરો, વિનંતી સુનો થોરી	હીએ

પ્રભાતીયા ૪ રાગ સદર

આપએ ધ્વજરાજ આજ, નંદકે દુલારે	
નંદકે દુલારે શ્યામ, મોરે મુગટ વારે	આપએ
કાનન કુંડળ શોભત આપ, પિતાંબર ભારે	
મુક્તા હાર ગલે ખીરાજે, બનસી કર ધારે	આપએ
શકળ જગત સેવત તુમહો, મોહી ધ્વજનારે	
નારદ સારદ ધ્યાનજ ધરત, ધ્વજા મુનીસારે	આપએ
જગત જનોકી સહાય કરત, પુરત આસ સારે	
ગુરૂ પ્રતાપસે કહેત રામપુરી, હમ દાસ તીહારે	આપએ

પ્રભાતીયાં ૫ રાગ સદર

ધાપએ ધ્વજ રાજ તુમ, ધેનુ દ્યત સારી	
ધેનુ દ્યત સારી શ્યામ, વાર કરો હમારી	ધાપએ
જ્વાલ જાળ કરત પોકાર, પડત મેરૂ ભારો	
ત્રાહે ત્રાહે ગોવા કરત, પડત ધરણી સારી	ધાપએ
સુનત પોકાર દોડકે હમી, ટચલી ઉંગલી ધારી	
મેરૂકા ઉઘાય લીઓ, ગોવા બચાપ સારી	ધાપએ

લીલા દેખે અચંબો પાથો, ગ્વાલ બાળ ભારી
ગર પ્રતાપે કહે રામપુરી, ઇચ્છું સરણાગત તીહારી ધાધએ
પ્રભાતીયાં ૬ રાગ રેન સારી જાગી મેંતો

નંદે નઠોર કાના, મટકી તો ફેરી
મટકી તો ફેરી કાના, બૈયા મરેરી નંદે
જાતી હું મે દધીયાં બેચન, બીચ ન રોકારી
પૈયા પડુ તોરે કાના, કહુ કર જોરી નંદે
રરતે બીચ રોકો કાના, નહી સોભા તોરી
જાને કમી સાસુ બીચાં, તોડે ખાલ મોરી નંદે
જસોદાસે કહુગી જાકે, હકીકત તોરી
હીરા ચીર ફાડ ડાલો, નઠોર બચેરી નંદે
દાસ રામપુરી સદા, કહે કર જોરી
સર્જ મેંતો રખો કાના, સુનો બાત મોરી નંદે

પ્રભાતીયાં ૭ રાગ ઉપરનો

સુનો બાત મોરી ગોપી, કહુ થોરી થોરી
કહુ થોરી થોરી ગોપી, મહી દાણ દોરી સુનો
સાસુકું તુ કહીયો જાકે, નહી મોકુ થોરી
મહી દાણ લઉં ગો તોસે, કર બર જોરી સુનો
ડર કોષકો રાખત નહી, સુનો ગોપી ગોરી
દોદો જલદી મોકો દાણ, સુની બાત મોરી
કરેગો કયા કંસ રાજ, મોસે યુદ્ધ થોરી
રામપુરીદાસ ઠાડો, દોહી કર જોરી સુનો

પ્રભાતીયાં ૮ રાગ મુજ અખજાને મોટી નીરાંત

મરીબ નીવાજ મારે આસરો તારો, દાસને પાર ઉતારો

સંસાર સાગર મહા જળ ભરીઝો, લાગે છે ખારો ખારો
 મુજ રંક પર રહેમ કરીને, બેડી પાર ઉતારો ઝરીબ
 ધર્મ કર્મમાં કાંઈ નવ સમજ્યો, કર્યા ન સુદ્ધ વીચારો
 અનીતી અધર્મમાં મસ્ત બનીને, બાંધ્યો પાપનો ખારો ઝરીબ
 લાખ ચોરાશી ફરી ફરી થાક્યો, આવ્યો ન એકે આરો
 રામપુરી કહે ગુર પ્રતાપે, મન મમતાને વારો ઝરીબ

પ્રભાતીયાં ૯ રાગ ઉપરનો

ચંદ્ર સુરજ બે જાપ અજંપા, બેલ બન્યો એક ખાસોરે
 સુખમથા સુણ સીખરપર બોલે, વસીયલ ત્યાં જઈ વાસોરે
 હૃદય કમળમાં જોને વીચારી, અખંડ જોત પ્રકાસોરે ચંદ્ર
 ઝરમર ઝરમર મેવલારે વરસે. અત્રત પ્યાલો ત્યાં ખાસોરે
 હરીજન હેત કરીને જપીયે, પાપી મન પસ્તાસોરે ચંદ્ર
 રામપુરી કહે ગુર પ્રતાપે, સત સંગે જીવ જસોરે
 ગુર ગમ જ્ઞાન ગ્રહણ કરી લેજો, વણ સમજે પસ્તાસોરે ચંદ્ર

પ્રભાતીયાં ૧૦ રેન સારી જાગી મંતો રેન સારી

બનસરીકુ ભુલ કાના, બેલન લે આયો
 બેલન લે આયો કાના, બનસરી ભુલ આયો બન
 એસો કામ તુને કીનો, બીચાર ન મનમે લીનો
 ધભરા કે રેન બીચ, લાગ તુંહી આયો બન
 સમજ્યો ન તુંહી કાંઈ, કીસ બીધ સમજાઈ
 મોપે દયા જરા ના આઈ, રાત રેહ આયો બન
 બાલ બાલ બીખરે સારે, મુગટકુ ભુલ્યો પ્યારે
 રામપુરી દાસ તોરે, ગુન તેરો ગાયો બન

પ્રભાતીયાં ૧૧ રાગ ઉચ્ચે અરણ્યને બચે અજવાળે

આદ શક્તિ અલખેલી અંબા, જગમાં જોત પ્રકાસેરે
 ત્રીગુણ રૂપ માં આપનું જોતાં, કષ્ટ બધા દુર થાસેરે
 અકળ ગતી માં તારી નંહાળી, પામર આવે તુજ પાસેરે
 દેવતણા દુઃખ દુર થવાને, ચડયા ભગતોની વારેરે
 અહીંસાસુર મહીસાસુર રોળી, દેહના દુઃખ નીવારેરે આદ
 આરાસુરમાં અંબા ખીરાજે, પાવાગઢમાં કાળીરે
 દક્ષીણમાં છે તુળજભવાની, સુવાળ બહુચર બાળારે આદ
 રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, પુરજો સૌની આસરે
 તમ ચરણનું ધ્યાન ધરીને, રાખી બેઠા વીશ્વાસરે આદ

પ્રભાતીયાં ૧૨ રાગ ઉપરને

કરો કરૂણા માણ તમે મારી, જાણી દાસ તમારોરે
 જાણી દાસ તમારો માણ, મુજ રંકને ઉગારોરે
 જગ વીસે ઝગે જોત તમારી, તારો ગમે તો મારોરે કરો
 મતી પહોચે કંઈ નહીં મારી, કરતા તુજ વીસ્તારોરે
 રંક મનુષ્યને રાય કરો મા, રાયને રંક જો ધારોરે કરો
 કાયા ખોટી માયા ખોટી, જેવો કાષ્ટનો ભારોરે
 તનમન અરપણુ કર્યા મેં તમને, બાળ જાણી સુધારોરે કરો
 રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, આસરો એક તમારોરે
 કષ્ટ નષ્ટ મારા દુર તો કીધા, એવા તુજ ઉપકારોરે કરો

પ્રભાતીયાં ૧૩ રાગ આઘ્યે નંદલાલ

સેવો મારી માત સદા, પુરે આસ તારી
 પુરે આસ તારી માતા, સુણો નર નારી સેવો

અમર અચળ નામ ઝેઠ, ભવ તારનારી	
સંકટ કાપે કાપે ભવ ભવના, દાસ નીજધારી	સેવો
સુખને આપે દુખને કાપે, ઝેવી માત મારી	
દુષ્ટતા નાવ માએ તારી, બાળ નીજ ધારી	સેવો
ગુણ ગાતા પાર ન આવે, અલ્પ મતી મારી	
રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, રાખુ આસ તારી	સેવો

પ્રભાતીયા સમાપ્ત.

ગુરૂવાચ્યા (૧) રાગ ઝીઝોટી

સાર સાર, સૌમા ગુરૂ ગમ છે, તત્ત્વ જગતનો સાર	
ગુરૂગમ જ્ઞાન મહાશુ કરી લેજો, સહો વચનનો માર	
અનેક જન્મના સંકટ કાપે, મટે કર્મનો ભાર	સૌમા
મોહ માયાનો સંગ તજીને, તજો મન અહંકાર	
પાંચ ઈંદ્રિઓ વસ કરી લેજો, ગુરૂચરણ ચીત્તધાર	સૌમા
સુન સીખર પર મેવલા વરસે, શાંતી ગુરૂ દીદાર	
ચંદ્ર સુરજ બે જાપ અજંપા, અખંડ જોત અપાર	સૌમા
હરીજન વિરલા વિચારી લેજો, પળ પળ કરજો પોકાર	
રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, ગુરૂ વચન મન માર	સૌમા

ભજન ૨ રાગ ઝીઝોટી.

તાર તાર, જગમાં ઉત્તમ આવ્યો, મનુષ્ય દેહ અવતાર	
સત સંગમાં તું કાંઈ નવ સમજ્યો, મુરખ મુઠ ગમાર	
કાળ આવીને ઝપટી જાશે, કાંઈ ન લાગે વાર.	જગમાં
પર નીંદા મુખે નવ કરજો, લેજો તત્ત્વનો સાર	
પરનારી પર ધનને દેખતાં, ખોટા ન કરજો વિચાર.	જગમાં

(૯)

તેનાથી તું કરતો રહેજો, કરજો સુધ વિચાર
મોહ માયાનો સંમ કરેથી, ખાય કાળનો માર જગમાં
ગુરૂગમ જ્ઞાન મહાશુ કરી લેજો, તરવા આ સંસાર
રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, હૈયે હરખ અપાર જગમાં

ભજન ૩ રાગ મોહાં ગોરશ દ્યો ગોરશ દ્યો.

ભજો રામ નામ નરનારી, સદાએ સુખકારી, સુખકારી	
લેજો અરજી સેવકની સ્ત્રીકારી,	સદાએ
વહાલા વૈકુંઠ કેરા વાસી, ગુણુ ગાય આપની દાસી	
મારી સુરતી ચરણની પ્યાસી;	સદાએ
વહાલા હૃદય કમળ મુજ વસીયા, તમે પ્રેમતણા છે રસીયા	
મુજ કર્મ પાપ સૌ ખસીયા,	સદાએ
વહાલા અદ્યમતી છે મારી, નવ જાણું જારી વીજારી	
તમ નામ તણી ગતી ન્યારી	સદાએ
વહાલા રામપુરી તુજ દાસ; પુરો હરિજન ફેરી આસ	
છે તમ ચરણે વિસ્વાસ.	સદાએ

ભજન ૪ રાગ ઉપરનો.

સૌ ધરો નીરંજન ધ્યાન, થસે એ સુખદાઈ સુખદાઈ	
છે જીવને એ સાચી કમાઈ,	થસે એ
છે જ્ઞાન ગુરૂગમ બારી, તે હરિજન વીરલે વીચારી	
ધર્મુ ધ્યાન અખંડ ધુન ધારી	થસે એ
દ્યો ચંદ્રમા સુરજ બે સાધી, મટી જાય બધી ઉપાધી	
ભણો અલખ નામ આરાધી,	થસે એ
કરો સુનસીખર ધરવાસો, નહી રહે કાળનો ફાંસો	
ત્યાં ખેલ રમ્યા છે ખાસો,	થસે એ

ગુરૂ ચરણુ કમળ ચીત ધારી, કાષ્ઠ દોઢ ન દેશો નરનારી
 કરો રમરણુ વારંવારી, થસે એ
 ગુરૂ નામ તણો વિસવાસ, રામપુરી ચરણુનો દાસ
 પુરો હરીજન ફેરી આસ, થસે એ

ભજન ૫ રાગ જંજાળી છવડા.

કાયાના કરતા ખેલ રચ્યો છે તેં ખાસો
 કારીગરી કરો વસાવ્યો હંસને ત્યાં વાસો,
 કર્યો વાદી જેવો તમાસોરે, કાયાના
 સુન સીખરપર અચરત દીકું, જારી છે અમૃત ઝારી
 અમીરસ ખાલા પ્રીતે પીજો, હળીમળી નર નારીરે કાયાના
 રંગ ઘેરંગી કાયા બનાવી, કામ કર્યું બહુ ભારી
 ગગન ગુફાર્માં ગેખી ખોલે, મન મમતાને મારીરે કાયાના
 કાચી માટીની કાયા બનાવી, કળા મેલી તેં સારી
 હરિજન વીરલા મનમાં સમજે, અગમચોતરો ભારીરે કાયાના
 સંત સમાગમ ક્યાં વીના, નવ મળે મોક્ષની બારી
 રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, અલખ સમર મન મારીરે કાયાના

ભજન ૬ રાગ ગોડી.

પાર ન તેરો પાયો, જગત ખીચ પાર ન તેરો પાયોજી
 અજબ ખેલ બનાયો, જગત ખીચ પાર ન તેરો પાયોજી
 અનેક જનમ જીવ શીરત અખંડા, મરમ તેરો નહીં આયો જગત
 કંઈ હુવો રાજા કંઈ હુવો રાની, દેવ દેવી હો પ્રજાયો જગત
 અદ્ભુત રચના તેરી બનીહે, આપ મેં આપ સમાયો જગત
 રામ રામ મેં તુહી પ્રગટહે, હરીજન ગુણુ તેરો ગાયો જગત

બ્રહ્મા વીષ્ણુ મહેસ શેઠકુ, તુહી જાકે ડોલાયો જગત
 અચળ સચળ તેરો નામ અમરહે, મુરખ બેદ ન પાયો જગત
 ચંદ્ર સુરજ દો સાથમે લોકે, સુનસીખરપે ઠહરાયો જગત
 રામપુરી કહે ગુરૂપ્રતાપે, હૃદયમે દેવ દરસાયો જગત

ભજન ૭ રાગ ઇસ તન ધનકી

સંત સમાગમ હે સુખદાષ, પ્રેમ કરી પીયો હરી ગુણલાષ
 સાસ ઉસાસકી દોરી ચલાષ, સુનસીખર ધર જય સમાષ સંત
 એક અખંડ અનોપમ દરસ્યા, જોતમે જોત આય મીલાષ સંત
 જ્ઞાન દીપકમે હોત ઉજલા, ખુલજય હૃદય કમળકા તાળા સંત
 અખંડ બ્રહ્માડપે હે અવીન્યાસી, મીટજવે વહાપે જીવકી ઉદાસી સંત
 અમૃત પ્યાલા પીપે જન પુરા, રહેવે નહી કોષ દીન અધુરા સંત
 ગુરૂગમ જ્ઞાન ગ્રહણ કરી લીજો, તનમન અર્પણ ગુરૂજી કીજો સંત
 દેહ ધરી ગુણ ગાને હરીકા, ભુલ ગયો હવા ખાય કળીકા સંત
 સંત સમાગમ ખાંડેકી ધારા, વીરલા સંત ઉતરે ભવપારા સંત
 રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, હરીજન ખેલે ખેલ હરીકા સંત

ભજન ૮ રાગ સીતાળના મહીના.

ગુરૂ સંસાર સમુદ્રમાંય, કુખી કુખી મરીએરે
 એવી દ્યારે કરો દીનાનાથ, ખાના થકી તરીએરે
 ગુરૂ અખંડ દરીઓ અપાર, નવખંડ ભરીયોરે
 તેમાં મુરખ રજો શું મોહોમ, પામે મન ભર યોરે ગુરૂ
 ગુરૂ તરખેણી ટંકશાળ, સાનેથી સમજવોરે
 એવી મુજપર કરજો મહેર, પરીબ્રહ્મથી મીલાવોરે ગુરૂ
 ગુરૂ આપ તણો આધાર, મુક્તિ મને દેજોરે
 ગુણ જ્ઞાન ગમ ભંડાર, ક્ષમા કરી કહેજોરે ગુરૂ

ગુરૂ તરણુ તારણુ ભગવાન, દયા દીલ લાવેરે
રામપુરી ચરણનો દાસ, માયાથી છોડાવેરે ગુરૂ
ભજન ૯ રાગ સદર.

હરિજન હેતે ચાલો તમે આજ, ગુરૂગમ લેવારે
મળસે અમૃત પ્યાલો અપાર, જેવા ચાખો મેવારે
હરિજન કરજો સુધ વિચાર, સદા સ્નેહ આણીરે
તજો મનથી અનીતિ અહંકાર, પીયો જ્ઞાન વાણીરે હરિજન
ભાવ થકી મળે ભગવાન, સદા મન સાથીરે
પ્રેમે વસીયલ ગુણુ નીધાન, દુખસુખ સાથીરે હરિજન
મેતો લક્ષ ચોરાસીની મહાંય, દીવસ બહુ કહાડવારે
સત ગુરૂજીએ પકડી બહાંય, કાળ ક્રોધ પાડવારે હરિજન
હરિજન અદ્ય મતી હું અજ્ઞાન, કાંઈ નવ જાણુંરે
રામપુરી ચરણનો દાસ, ગાય તમ ગાણુંરે હરિજન

ભજન ૧૦ રાગ ગજલ.

અહો નીસ ધ્યાનમે રહેવે, સોહી ભર બેઠકુ પાવે
ભરા હે અમૃતકા કુંપા, પીવે જો હોય તદરૂપા
પાવે સોહી પાર લગ જાતા, લગે નીસદીનકી સુરતા
નીરખે નીત નામકા નુરા, પરસે જન સંત કોઠ પુરા
કટે વીસી ભંગકી જલ્લા, ખુલે સોહી બ્રહ્મકા તાલા
કરે ખોજ દારકુ પાવે, દારા ખીચ દેવ દરસાવે
જખી મન માયાસે તુટે, તખી જીવ કાળસે છુટે
મીટે મન હોત અભંગા, ચડે સહવાઇ દાન રંગા
મીટે મન જન ઉજાલે, વોહી બ્રહ્મ જ્ઞાન સંભાલે
પીયે ખીન પ્યાસ નહી બુઝે, ખાયે ખીન સુધા નહી બુઝે

ગુરૂખીન બહા નહી પાવે, રહેણીખીન મોક્ષ નહી આવે
ગુરૂ ગમ યાન જો લાવે, વોહી રામપુરીકા ભાવે

ભજન ૧૧ આશાગોડી.

એ મંદીર નહી તેરા, હંસારે જીવ એ મંદીર નહી તેરાજી
ક્યો તું કરે મેરા મેરા, હંસારે પ્રાણી એ મંદીર નહી તેરાજી
હંદાંસ આયો કહાં જાવેગો, ખોજ તુંકર ધર તેરા હંસારે
નવ માસ લગ જીવ રહ્યો ગરબમે રટત હરીકુ અંધેરા હંસારે
છુટકે ગલેસે બાર આયો જબ, કરત પોકાર તેરા મેરા હંસારે
બાલપનો સખ ખેલ મે ખોયો, દેખા ન સાંજ સખેરા હંસારે
દેખ તીરીયાકુ જવાની ખોષ, છાયા આખોપે અંધેરા હંસારે
વધપનો જબ આયો મુરખ જન, જમને આપકે ઘેરા હંસારે
તબ હરી હરી રટન લગ્યો મુખસે, પાર લગા ખેડા મેરા હંસારે
ખરે ખખત તું બાંધ્યો ન ખખતર, ખોય ખેડો સખમેરા હંસારે
રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, સત સંગમે ડાર ડેરા હંસારે

ભજન ૧૨ રાગ બોલમાં બોલમાં.

રખડી રખડી રખડીરે, ભજન વિના રહ્યો જીવ રખડી
સત સંગમાં તું જરા ન સમજ્યો, પારડી નીંદા બહુ કરીરે ભજન
પર ધનને પર નારીને જોતાં, જીવ ફરે જેમ ચકરીરે ભજન
અંધા ધુંધમાં કાંઈ નવ દેખે, જાણે ન વાણી ચીત ધરીરે ભજન
કાળ આવીને પકડી જાસે, જેવી કસાઈ હાથ બકરીરે ભજન
તાર તે તું ખોળ મુરખ જન, કેમ ખુવે હાથે કરીરે ભજન
અંદ્રમાં સરજ એ સાધી લેને, મન મમતા સુળી ધરીરે ભજન
રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, ગુરૂ ચરણ ચીત દે ધરીરે ભજન

ભજન ૧૩ રાગ જમકા અઝઝ તડાકા યે.

મન તું શું કરવા આયડે, જ્ઞાનગમ ગુરૂ વિના નવ પડે
 ખેવટીયાની ખોજ કરી નહીં, જેઠા નહીં નાવડે
 તું ખડુ લઈને તરવા જતા, મધ્ય દરીએ આયડે જ્ઞાન
 જાણવા વગર વાદીની વીણા, હાથ બાદ્યો રાફડે
 મણી મેળવતાં ફણી મળેતો, ઉછળીને આલડે જ્ઞાન
 ગુરૂ મળ્યા વીન જાન કળાનો, તાળ ચુકે તાકડે
 જાણે નહી કંઈ રાગ રંગમાં, ઉંટ પેઠે આરડે જ્ઞાન
 અજ્ઞાસ કયાં વીન અખાડામાં, કેમ મલ નીવડે
 દાવ પેચમાં કાંઈ નવ સમજે, લાતમ લાતા લડે જ્ઞાન
 કડીયા ફેરા શીશ થયો નહી, વીના ચેર ચાપડે
 દે ઔષદ ઉરનાદ વીના તો, શરીર આખું સડે જ્ઞાન
 કથા સાંભળવા ધાટ લડે પણ, વિચારી પાછા પડે
 પરનારી પરધનને દેખતાં, ચીત ચડે ચાકડે જ્ઞાન
 રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, ગુરૂ વાણી મનમાં જડે
 ધ્યાન ધરે જો ગુરૂ ચરણતુ, પાપ બધુ રખડે જ્ઞાન

ભજન ૧૪ રાગ નવીન.

માન માન તું મન મરતાના કીયા ભરમમાં ડાલે
 સાચો નામ હરીનો સમરી, પ્રભુ ભજી નીરભય હોખલે
 તારી નુરત સુરતપર જોખલે, તારી દેહ વચે દાતા જોખલે એ હાંહાં
 રામ નામની લાગે તાળી, ભમર ગુફામાં જોખલે
 અમર કાંઠે નેણા નાસકે, સોષ સુખમણુ ધર જોખલે
 તારી નુરત સુરતપર જોખલે, તારી દેહ વચે દાતા જોખલે એ હાંહાં
 દીલદરીઆવમાં દેવ બીરાજે, દરસણથી સુખ પામલે

ગુરૂગમ જ્ઞાન ગ્રહણ કરી મનમાં, પાપ કરમના ધોષલે
તારી નુરત સુરતપર જોષલે, તારી દેહવચે દાતા જોષલે એ હાંહાં
અમીરસ પ્યાલા પુરણ ભરીયા, પ્રેમે કરી તું પાષલે
રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, જીવને સીવ બનાષલે
તારી નુરત સુરતપર જોષલે, તારી દેહવચે દાતા જોષલે એ હાંહાં

ભજન ૧૫ રાગ જંજળી જીવડા

હીણ ભાગી મનડા, તેં તારું પોત પ્રગસ્યું	
મુરખડા જીવડા, ઠેમે કમાડ સીદ વાસ્યું	
કાચી કાયા પડીજ રહેશે, કેમ બીડે તું બાથે	
ચોળા ચોળાને બહુ નવરાત્રી, નવ આવે તુજ સાથેરે	હીણ
સગા વહાલા સ્વારથના છે, સાથે ન આવે કોય	
નારી પ્યારી સૌ વેગળા રહેશે, અંતે એકોલે હોયરે	હીણ
નીચ કામથી કીરતી મેળવવી, બહુ મોટા કહેવાણા	
ધર્મ કર્મને સમજ્યો નહીં કંઈ, હાથમાં લીધા પાણ્યારે	હીણ
બહુ મહેનતે ધન મેળવ્યું, લક્ષ્મી લાખ કરોડ	
ધર્મ કામમાં પૈ નવ લીધી, કરી ગયો દોડા દોડરે	હીણ
અપાર સંસાર અંદર આવી, મર્મ ન લીધો સાર	
મોહ જાળમાં પડ્યો ફસાઈ, જમ્મસ નર્કને દ્વારે	હીણ
દીપક ઉપર દોડી પત્યું, પડી પડી ઝપડાય	
આપ સ્વાર્થે જાણે નહીં કંઈ, લીધે દેહપર લહાયરે	હીણ
તેતર ઉપર ફરે બાજ તેમ, દેહના ઉપર કાળ	
અભાગી તું ચેતી લઈને, જરાનો નેણે ભાળરે	હીણ
સંત સમાગમજરા ન સમજ્યો, કયું બહુ અબીમાન	
અંત સમયમાં તીપજંસે થું, તેનું લાવતું ભાનરે	હીણ

રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, ગુરૂ વચન મન આણુ
સલ સમજી લે જ્ઞાન ગરૂથી, થાશે નહીં કલ્યાણુરે

હીજી

લજન ૧૬ રાગ ભૈરવી તળ દીથો પ્રાન

કાયા તો સુકાઈ, છોડ ગયો પ્રાની

છોડ ગયો પ્રાની, જરા દયા નહીં આની

છોડ

છોડ કાયાકુ ચલનીકલોવો, જરા સમજ નહીં લીની

બહોત જતન કાયાને કીને, તોખી છોડહી દીની

છોડ

જરા ભરોસા નહીં જીનેકા, દો દીનકી જીંદગાની

સગા સબંધી સાથ ન આવે, આખર હે ધુડ ધાની

છોડ

કચી મટીકી કાયા બનાઈ, લાય બસાયો પ્રાની

નુરત સુરતકી દોરી લગાઈ, વહા તેરી અયશાની

છોડ

રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, રામ સમર મન જ્ઞાની

રખ ભરોસા તુહી રામકા, ફાની જગત બચ માની

છોડ

લજન ૧૭ મન તું પ્રહરસ ભોગવનાર.

જીવ તું અમીરસનો પીનાર, સીદને માયાનો ખા માર

પાણીના પરપોટાની લાઈ, આશા લાંબી કેવી

ધડી એકમાં પુટી જાસે, ઉમર આશા એવી

જીવ તું

ખાંડાધારે મદનું દીપુ, ચાટતાં જીલ કપાસે

છેલાઈમાં બહુ વાંકા ચાલે, અંતે જમડા ખાસે

જીવ તું

કલાલના ધર ફેર ઉંદર, પીતે દારૂ ડોલે

મારી ઝપાટો ઝાલ્યો મનીએ, તરત કાળજી ફેલે

જીવ તું

આખરમાં રહેનાર ખીલોડી, સ્વાદ સાકર નહીં જાણે

અકરમી અમૃત નવ સમજે, મરે ખેંચી તે પાણે

જીવ તું

હડકામહું કુતરૂ નાસે, ખેંસે નહીં તે જરાએ

વીશ્યવાળા તો વળખાં મારે, કુખે દુખને દરીએ જવ તું
 કાયા ઉપર કાળ લમે છે, તરત પકડી જસે
 રહેશે જવના ધાર્યા મનમાં, પછી જવ પરતાસે જવ તું
 આવ્યો કયાંથી ક્યાં જવાનો, કર તપાસ તું તેનો
 સોધી લે તું સતગુર તારો, ઉકેલ પાડસે એનો જવ તું
 સુઝ પડે નહી સોમણુ તેલે, વણુ દીવે અંધારં
 જ્ઞાન વીના બહુ ગોથા ખાધા, મુક્યુ ન તાર માર જવ તું
 કરી કામડે કાસી યાત્રા, વીરટા રહી ગઈ વહાલી
 સ્વાન પુંછડી સો વરસે કાઢી, અંતે વાંકી બાળી જવ તું
 રામપુરી કહે ગુર પ્રતાપે, સૌ કોઈ ધરજો કાને
 ધરો ખ્યાન સૌ ગુર ચરણુનુ, તેથી મન મુજ માને જવ તું

લજન ૧૮ રાગ ગણપતી ગાઉ સદા મુખ પાઉ.

જ્ઞાન ગુટીકા પાછ મોરે દાતા, ગુરજ જ્ઞાન બતાવ હો હોજી
 કાળ કોષકુ દુર હઠાઈ, મોરી સુરતી સખદમે મીલાઈ મોરે
 સાસ ઉસાસકી દોરી દીખાઈ, મોરી સુરતી સમજપે કહેરાઈ
 ચંદ્ર સુરજ દો સાથમે લેકે, સુનસીખરપે કહેરાઈ મોરે
 ગગન ગુફા મેં જેળી બીરાજે, જ્ઞેતમે જ્ઞેત જવાઈ
 અરસ પરસ તું કરલે દીદારા, અનહદ નાદ સુનાઈ મોરે
 અમીરસ પ્યાલા પુરણુ બરીયા, પીયો હરીજન બાઈ
 પીવે સોઢી પાર લગતહે, મુરખ ગોથાં ખાઈ મોરે
 રામ રામ રણુકાર ચલતહે, આઠ પહેર અણુકાઈ
 રામપુરી કહે ગુર પ્રતાપે, અરસ પરસ દીખલાઈ મોરે

ભજન ૧૯ રાગ જમકા અજખતડાકા બે.

જ્ઞાનમાં જેની સુરતા ગળે, ભજનની પાપ બધા પરજળે
 રામ નામ ધટીતી અંદર, દોશ ભીતર ના દળે
 સુરતી સમતી જેને વિચારી, શુકમણા આવીને ભળે ભજન
 જગત કરે સૌ ખેતીવાડી, ખખર પડે નીજ ખળે
 હરી નામનું ધન સંધરેતો, કર્મ આવીને ભળે ભજન
 લીલા સુકા લાકડા સૌ, પવન મધે પરજળે
 પાપ કરમના હરી પ્રતાપે, આવી એમા ખળે ભજન
 હરીજન સૌ હરી જનેને, માન મુકીને મળે
 પ્રાણુ રૂપ તણો નીજ આનંદ, મન માહી ઉછળે ભજન
 ટાળી અકડત અંતરમાંથી, સત સંગે ચીત ભળે
 મુખદાઠ સંત તણી સીખામણ, ધ્યાન ધરી સંભાળે ભજન
 હરતા ફરતા મનની અંદર, રામ નામ ધન રળે
 રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, તો મનની મમતા ટળે ભજન

ભજન ૨૦ રાગ કાલીંગડો.

સમજ મન માંછરે, વિચાર કાંઠ કાંઠરે
 હરી નામ તું હેતે ભજીલે, સાચી એ તારી કમાછરે સમજ
 પાર કરે એ ગેડો તહારો, આપશે મોક્ષ ભાછરે સમજ
 મનરૂપી ધોડાને વાળો, શુદ્ધીની લગામ લગાછરે સમજ
 બાળપણો તેં ખેલમાં ખોયો, જવાની ભોગમાં મમાછરે સમજ
 પ્રથપણે તું ભજે હરીને, ઠગવાની બાજુ રચાછરે સમજ
 કાળ આવીને મારે ઝપાટો; ક્ષણમા જપસ ચવાછરે સમજ
 રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, ખોટી આ દુનીયા સગાછરે સમજ

ભજન ૨૧ રાગ વેનાશ્રી.

સીદને દેહ ધરી, ભજન વિના સીદને દેહ ધરી	
તુજ જનુની બારે મરી, ભજન વિના સીદને દેહ ધરી	
રામ સમરલે મનમાં પ્રાણી, તેથી તું જય તરી	ભજન
લક્ષ્મીરાસીના ફેરા એ ટાળે, આવે ન જન્મ ફરી	ભજન
કાળ ક્રોધને દુર કરી દે, મુજે તુ ભજ શ્રીહરી	ભજન
રામ ભજનના બખતર સજીલે, મન મમતા દુર કરી	ભજન
એ વીન બીજી મોક્ષની બારી, જઈસં સંસાર તરી	ભજન
રામપુરી કહે ચુર પ્રતાપે, લે રામ નામ સમરી	ભજન

ભજન ૨૨ રાગ સીતાજીના મહીના.

સાચી પ્રગટે જો પ્રીતડી, સહેજે ભેટે ભગવંત	
એવા સંત આ જગતમાં, કાઠ ચિરલા અનંત	સાચી
ચાતક ચાહત મેહને, બાંધી તેનાથી પ્યાર	
ચંદ્રમાં ધ્યાન ચક્રારનું, એથી ખાય અગાર	સાચી
પંખી હરીયલ ફેરા હૈયાનો, જીવો લાકડાથી ભાવ	
પ્રાણ જતા પણ નવ મુકે, ધરે જમીને ન પાંવ	સાચી
મનકુ બંધાણ દીવા જોતમાં, પ્રેમી જીવો પતંગ	
રોડીએ તો પણ નવ રહે, બાળે પોતાનું અંમ	સાચી
સાંભળી વેણુના શબ્દને, મુકે ચરવા નીશાન	
મોહ્યા તે નાદમાં ત્રગલા, ભુલ્યા શરીરનું બાન	સાચી
સતી પતી તણાં સંગમાં, બાળે આપ શરીર	
ઘોડો શુરો સંગ્રામમાં, મેલે પોતાનું શીર	સાચી
ભમરો કમળ ફેરા ભોગીયો, ખુલે પ્રેમનો પ્રાણ	
ચુર પ્રતાપે રામપુરી, કહે પ્રીતી એંધાણ	સાચી

ભજન ૨૩ રાગ લાવણી મન તું સમરણ કર હરીકા.

કાયા કારમીરે, આતો કાય તણો છે કુપો	
નહી રહે જળવીરે, ચાલ્યા ગયા કૈકતો ભુપો	
હસી હસીને વાત કરે શું, ધડીમાં બગડે પીઠી	
દીડી દીડી ધણાની દીડી, ચડપ આવી ગઈ ચીડી	કાયા
માત તાત જણે પુત્ર હમારો, થાય નીસદીન મોટો	
મોત આવસે નજીક એકદીન, થસે ખેલ ભાષ ખોટો	કાયા
ભાષ ખોલે બંધવ અમારો જીવો ભવભવ જોડી	
આવી અચાનક કાળ પકડશે, તરત નાખસે તોડી	કાયા
નારી જણે સ્વામી મારા, અમર જીવો અવીનાસી	
દીન એક ઝટીયાં તરત ઉતરસે, કાળ કરશે ઉઠાસી	કાયા
અંગ સોળ સણગાર સજીને, મન માંડી બહુ રીઝો	
લાલ વેરાગણુ એક દીન બનવું, વેસ બદલવો બીજો	કાયા
મુખકુ દેખો લઈ દરપણમાં, જમની સમજો સહેમાં	
કાગ કરસે એક દીન કળાહળ, ઝડપ સુવાડે ચેહમાં	કાયા
ધરબાર સંસાર તજીને, જીવું એક દીન મેલી	
ગુરૂ પ્રતાપે રામપુરી કહે, નથી હરી વીના ખેલી	કાયા

ભજન ૨૪ રાગ બતાદે સખી કોન.

ભજને મનડા મુખેથી સીતારામ, મુખેથી સીતારામ	ભજને
ખોટું આ જગજે તમામ, ભજને મનડા મુખેથી સીતારામ	ભજને
હરી જગતના તારણુ મારણુ, આપે મોક્ષવું ધામ	ભજને
સંસાર વ્યાધી જુઠી ઉપાધી, સાથે ન આવે દામ	ભજને
કાયા છે ખોટી માયા છે ખોટી, ખોટા સબધી તમામ	ભજને

તરણ તારણ અધમ ઓધારણ સાચુ પ્રણુજીવુ નામ	ભજને
કર્મ બંધનથી છુટકો કરશે, સુદીર મુરત તમામ	ભજને
રામમુરી કહે અરપ્રતાપે, તન મન અરપ્યુ તમામ	ભજને

ભજન રૂપ રાગ સીતાળના મહોના.

હરી નામ લેવાને હુસીલા, સૃષ્ટીમાં હરીજન	
ખાઈ જાણે શુ ખર ખીરને, ઉલટે ઉકરડે મન	હરી નામ
મોતીને ઢાગડો શું કરે, ખાય મોતી મરાળ	
પાડાને પાનના બીડા શાં, સોધે પાડો પરાળ	હરી નામ
આંધળો સમજે શું આરસી, જાણે જાણ્યા સમાન	
બેઠરા આગળ સંખનાદ શું, નહીં ઉધડે કાન	હરી નામ
ગંગાને ભમરે બોળવી બતાવ્યો બધો આગ	
જોતાં બગીચાના ઝાડને, જોયો વિષ્ટાને ભાગ	હરી નામ
સમજે નહીં રવાન સંપર્મા, ધણો દેતાં ઉપદેસ	
નજરે જાતીલાને દેખીને, મનમાં લાવે દ્રેશ	હરી નામ
મોજન અનનાં શા ઉંટને, રીઝે ઝાંખરા જોષ	
વળગી ઇતડી અડાંજીમાં, પીસે દુધ મેલી લોષ	હરી નામ
અચ્છે પુરશાતન ફાતડો, મળે એકે નહીં ઇલાજ	
કાળા તે રંગની કામળને, ચડે રંગ નહીં સાજ	હરી નામ
નીર તે ખારાની માછલી, મીઠા નીરે મરી જાય	
કુતર ખીરને ખાય તો, ઉલટી ઓચીતી થાય	હરી નામ
આખી સૃષ્ટી ફેરી ચક્ષુને, સુરજ ઉગે સુખ થાય	
સૃષ્ટીમાં ઉલ્લક અલાગીયાં, દીવસે એને ન દેખાય	હરી નામ

ખાત્ર સાકરને સૌ જનો, સુંદીર કરવા કામ
 કાંકરે ખર ને ખાવતો, નેખમ જીવનું ચાલ હરી નામ
 ગુર પ્રતાપે રામપુરી, કહે દાખલા પ્રમાણ
 અદ્યમતીથી અરાધીયા, ક્ષમાં માણ સુખણ હરી નામ

ભજન રદ રાગ પાવારે ગઢથી ઉતર્યા.

કાપી રહ્યો છે દેહ ઉપર કાળ	મુરખ લે માની
બાંધ પાણી પહેલાં તું પાળ	મુકી દે હેવાની
નથી ધડી તણે પીસ્વાસ	મુરખ લે માની
આતો સ્વપના જેવી વાસ	મુકી દે હેવાની
એળે ખોયો બધો અવતાર	મુરખ લે માની
માથે તારા છે જમનો માર	મુકી દે હેવાની
થાસે મનનું ધાર્યું તુજ ધુળ	મુરખ લે માની
ખુવે ઉંધમાં વખત અમુલ્ય	મુકી દે હેવાની
આવ્યો મર્જમાં કરી કાલ	મુરખ લે માની
તારા હૈયામાં બાંધી ને તોલ	મુકી દે હેવાની
જોતા જોતામાં આયુષ્ય જાય	મુરખ લે માની
ઉઠી ડહાપણમાં તુજ લહાય	મુકી દે હેવાની
આવ્યું કીનારે કુબસે નાવ	મુરખ લે માની
રાખ હરી ભજ્યાનો લાવ	મુકી દે હેવાની
નહી નહાયો ગોદાવરી ગંગ	મુરખ લે માની
નહી કયેઈ હરીજન સંગ	મુકી દે હેવાની
નહી ગયો તું દેવ દરસન	મુરખ લે માની
કેમ થાસે જગદીસ પ્રસન્ન	મુકી દે હેવાની
તાકે ખાવા મફતનો માલ	મુરખ લે માની
ચાલે ચાલવામાં તું તો કુચાલ	મુકી દે હેવાની

રાખ હરી ભજ્યામાં પ્રીત મુરખ લે માની
કહે રામપુરી તો ખચીત મુઝી દે હેવાની

ભજન ૨૭ રાગ ભેરવી

મુરખ મન કેમ ના ભજે ગોપાલ કેમના ભજે ગોપાલ મુરખ
રંગ રંગના પહેર્યા પોશાગ, નાખી ગળામાં મોતીની માળ
મુખેથી કદી હરી ન બોલ્યો, કુટ્યું તારું કપાળ મુરખ
દાળ ભાતને લાડુ લાપસી, ખાઇ વધાર્યા ગાલ
જમના દુતો આવી પકડશે, કરશે તુને બે હાલ મુરખ
ત્રણ દીવસ તુજ તીરીયા રૂવે, માત રૂવે લાવી વહાલ
સગા સબંધી સાથ ન આવે, બાળે હાલને હાલ મુરખ
ધણ એક ચાર કરે નહી પાછળ, વેચી લે ધન માલ
રામપુરી કહે ગુર પ્રતાપે, હરી ચરણ સંભાળ મુરખ

ભજન ૨૮ રાગ કામણ દીસે છે અલખેલા

હરી ગુણ ગાયા વિના, અમથાં વરસ માળીયારે હરીગુણ
જુઠી પ્રીતી જુઠી માયા, જુઠી મોહ ભરેલી કાયા
વીના હરીગુણ ગાયા, ભવ તેં બાળીયારે હરીગુણ
કેાઇની છત નવ સદાય જાણ, જેવી માંડી આતસ બાળ
રાણ થાય શું જોઇ, મંદીર માળીયારે હરીગુણ
જાણ્યા મનમાં નહી હરીને, લીધી લુંડાઇ ઝાંઝ ભરીને
વિના દયાના દાન કરી, તેં બાળીયારે હરીગુણ
અવળા રસ્તે હિમર આખી, મણી ચીંતામણ ખોઇ નાખી
મન મધે તેં રાખી, તીખી પાળીયારે હરીગુણ
રાગ ધર્મની આગળ ધરસે, ત્યાં તારા પગતો ચર ચરસે
ચડીને જમડા કરસે, તુને ઇંટાળીયારે હરીગુણ

ધાત મરણની નહી મટવાની, જો જગી નથી વાર જવાની
 નહી આવે તુજ સાથે, વાલ નીવાળીયારે હરીગુણ
 વસ્ત્ર તારાતો લુટીજ લેશે, લઈ જઈ બહાર ઝટ બાળી દેશે
 ગુરૂ પ્રતાપે રામપુરી કહે, રહેશે રાણીયારે હરીગુણ

ભજન રહ રાગ મને માયા લગાડી મત જાવરે
 મને એકલડી મુકી નવ જાવરે, હંસા મુજ પ્યારાજી
 મને પ્રીતીમાં ફસાવી નવ જાવરે, હંસા મુજ પ્યારાજી
 બહુ દીન કરી તમે ચાકરી, હંસા મુજ પ્યારારે
 તમે ક્યા ન ધરી દીલ માંયરે, હંસા મુજ પ્યારાજી મને
 કાચી માટીની કોટડી, હંસા મુજ પ્યારારે
 તેને તુટતા ન લાગે નહી વારરે, હંસા મુજ પ્યારાજી મને
 બહુ દીન બટક્યો જીલમાં, હંસા મુજ પ્યારારે
 તને ગુરૂ ગમ નાવી લગારરે, હંસા મુજ પ્યારાજી મને
 જળ વીનાની જુરે માછલી, હંસા મુજ પ્યારારે
 તેમ ગુરૂ ગુરૂ કરું પોઠારરે, હંસા મુજ પ્યારાજી મને
 ભજન કરી લે તુંતો ભાવથી, હંસા મુજ પ્યારારે
 તારા કર્મ પાપ મટી જાય, હંસા મુજ પ્યારાજી મને
 ફર્યો લક્ષ્મ ચોરાસીની માયરે, હંસા મુજ પ્યારાજી
 તને જ્ઞાન ન આવ્યું તલ ભારરે, હંસા મુજ પ્યારાજી મને
 રામપુરીની, વિનતી, હંસા મુજ પ્યારારે
 તુતો પળ પળ કરજો પોઠારરે, હંસા મુજ પ્યારાજી મને

કવિત ૧

ગુરૂજીને માને કોણ, રામને જાણે છે કોણ
 કથાને સાંભળે કોણ, ગીત નાટકના ગવાય છે

(૨૫)

જુધનેતો હસે કસે, પાટલુન કોટ પહેરી
ખમીસ ને જાકીટ, નેકટાઈ કોટે ગાલે છે
આપ ચાલ પર હરી, પરાયાની ચાલ ચાલે
મારીને તમાચા, મુખ લાલતો બનાવે છે
કહે દાસ રામપુરી અધર્મનો પાયો થયો
સુષ્ટી માંહી અધકાર, સર્વે દેખાય છે

કવિત ૨

સરદાર સોમ થયા, કવીયોના ભાર ગયા
રામ નામ પરહરી, ગુણુ પૈસાના ગાય છે
ખોટા રોજગાર થયા, વિચાર આચાર ગયા
સતને સંસાર મુકી, અસતને ધાય છે
અસલના હતા તે તો, કમસલ થઇ ગયા
કમસલ આજકાલ, અસલ કહેવાય છે
રામપુરી કહે તમે, સમજો ચતુર નર
આજ કાલ પુરો કળીકાળ તો દેખાય છે

કવીત ૩

પતીવ્રતા નારી તેંતો, વ્યભીચારી પદ ધારી
સતી નામ મન ધરી, આંખ ખીજયી લડાવેછે
ઝેબ્ટ લુમી બ્રબ્ટ થઇ, મેધની તો વૃષ્ટી ગઈ
લુમીપર કુદ્રબ્ટી થઇ, અનીતી તો લાવે છે
સત્યનો પ્રકાસ ગયો, વચનનો વિશ્વાસ ગયો
પ્રેમનો પ્રભાસ ગયો, દ્વેષ વધી આવે છે
રામપુરી કહે સંબળો, સુગમણુ સૌ
સુરાવો સુર મુકી બ્રબ્ટ પદ ધારે છે

કવીત ૪

માને નહી મુરખ, કહુ કેટલું કુ ધડી ધડી
 મીત્ર ઓ સુધારો મતી, જગતના જળથી
 કપટી તું ફાળ્યો, ફંદાના શીતુર વીસે
 નફટ ઠગાયો, તન મન માલથી
 નવ જીવ માન્યો, ધરાયો નહી જગતમાં
 માથ નહી આવે, ત્રીયા તુજ વહાલથી
 રામપુરી કહે, સમર તુ રામ નામ
 મોક્ષપદ મળસે, હરી ગુણ નામથી

કવીત ૫

સ્નાન કર્યા જમના જળમાં ' બહુ
 પ્રાણુ ન પોતાનો, સુદ ના બનાવીઓ
 યોગ સન્યાસ પહેર્યો ધણા પ્રેમથી
 યોગના તો ધર્મકર્મ, મનમાં ન લાવીઓ
 લણે વેદ બ્રાહ્મણ, ધણા નીત નેમથી
 વેદના તો ભેદ જરા, મનમાં ન ફાવીઓ
 કહે રામપુરી ઓવા બ્રહ્મ થયા ધણાધણા
 સુટી ઉપર જન્મ લઇ, કુળને લગાવીઓ

કવીત ૬

બોલો મીત્રો બોલ, તમો તોલ કરી મન વિસે
 અનીતીને નીતી આપ, મનમાં વિચારીને
 ચાડીને અનાડી પણ, મન થકી દુર કરી
 અને પર નારી તજ, કરો કાજ સત્ય ધારીને
 જન્મ નીજ નમ્રતાથી, જગમાં ગુજરી લઇ
 માર મન મમતાને, ક્રોધને વિસારીને

(૨૭)

કહે રામપુરી મીત્રા, લણેા રામ નામ મુખે
રાખેા નીત મન વિસે, કુંજના બીહારીને

કવીત ૭

માળા એક તુળસીની, બીજી રૂદ્રાક્ષ તણી
કમળના બીજની પણ, માળા સારી થાય છે
આંબળાની માળા બને, સોબીક પ્રવાળ તણી
અવી એવી માળા ધણી, પુરાણમાં ગવાય છે
જપના કામે છે ધણી, તુળસીથી મોક્ષ મળે
રૂદ્રાક્ષ પહેર્યા થકી, પાપ બધા જાય છે
રામપુરી કહે ભક્તિ, ઉપજે જેના હિર વીસે
એવા સંત કેરા હૃદયે, માળા મનમાય છે

કવીત ૮

રૂદ્રાક્ષ તુળસી પહેરી, કામ કરે ચોરી જારી
નીંદા કરી જુક બોલે, પાળે ના આચારને
તેના હીલે રોગ થાય, ભોગવે કાડ સદાય
અંત કાળે જમદુત, મારે તેને મારને
સાજુસીથી તોડે ચામ, દાંડે હણી દેહે ડામ
બહુ બહુ દુઃખ પછી, દે છે એ ગમારને
વિપ્ર વેદ વિષ્ણુ તણી, નીંદા કરે જે નાર
રામપુરી કહે પામે, ખર અવતારને

છર્યેા ૯ ગાંજનું

ગાંજ ગુનીજન જે પીથે, દીથે દરસન ભગવાન
લાખત જામે ગુન લથેા, સમજે જે ગુનવાન
સમજે જે ગુનવાન, પ્રાન સુખ વાસે પાવત

જાવત દીલસે દુખ, સુખ સંપત ધન પાવત
જાવત મુખપે તુર, સુર સુરાતન આવત
ચઢાવત સંત સુ જન ધ્યાન શંકરમે જાવત
કહે રામપુરી નીત જ્ઞાન, ધ્યાન જે કરે ચીલમકે
દુઃખ સંકટ મીટ જાય, સ્વાર્થ તો સરે જનમકે

કવીત ૧૦

ગાંજના ગુમાની, કુંગા પાણીમા ન ધાણી હોય
જાણી જાઠ મોતની, નીશાની શાને કીધી તે
માર્યો દમ તાહરો, ન જાણ્યો ગાંજનો માર્યો
આતો કાળી નાગણી, અગન ને પીધી તે
ઓરી જેણે નીસા, તેતો નીશા તન ધન વહેરી
કહે વાણી કુવાણીને, જવાની રદ્દ કીધી તે
રામપુરી કહે, આનંદના બદલામાં નંદ બની
નીશામાં નીશાની, મોત તણી શાને લીધી તે

લજન

અતના તુ કરના સ્વામી, જળ પ્રાણુ તનશે નિકલે.

ગોવીંદ નામ લેકર—શીર પ્રાણુ તનશે નીકલે.

શ્રી ગંગાજીકા તટ હો—યા જુમનાજીકા બટ હો,

મેરે સાવરા નીકટ હો—

જળ૦

શ્રી વંદાવનકા સ્થલ હો—મેરે મુખમે તુલશી દલહો.

વીળુ ચરણકા જલ હો—

જળ૦

સનમુખ શામ ખડા હો, બંસીકા સ્વર લયા હો;

તીરછા ચરણુ ધર્યા હો—

જળ૦

સીરસોહના મુકુટ હો મુખડેપે કાલી લટ હો;

યહી ધ્યાન મેરે લટહો—

જાગ૦

જાગ્ય કંઈ પ્રાણુ આવે, કોઈ રોગ ના સતાવે,

યમ દરશન ના દીખાવે.

મેરા પ્રાણુ નીકલે મુખસે, તેરા નામ નીકલે મુખસે;

અગ્ય જાઉં ઘોર દુખસે.

જાગ૦

હિમ વક્ત જલ્દી આના, નહી સ્યામ ભુવ જના;

અનસીકી ધુન મુનાના

જાગ૦

યહ તેકશી અરજ હૈ, માનો કયા હરજ હૈ,

કુછ આપકા ફરજ હૈ.

જાગ૦

વિદ્યાનંદકી એ અરજ—ખુદ ગર્વકી હે ગરજ;

આગે તુમારો મરજ.

જાગ૦

ભજન

લગાલે પ્યારે રામ ભજનસે પ્રીત;

માતા પીતા સુત બાંધવ નારી, સખ દો દીનકે મીત;

પરમેશ્વર નિજબંધુ તમારો, સદા રહે સંગીત

લગા લે૦

અપને અપને સ્વારથ લાગે, યહ સખ જગડી રીત;

પરમાત્મે સાધન કારણુ, સખ હોવે વિપરીત.

લગા લે૦

સકલ જગતકા પાપ નિવારે, હરીકા નામ પુનીત;

જવસાગરકે તારણુ કારણુ, સુમરો મનકો જીત

લગા લે૦

તન મન જોખનકા મદ ત્યાગે, સખસે રહો વીનીત

અહ્યાનંદ શરણુ પડ પ્રભુકી, સખ દુઃખ જાવે મીટ.

લગા લે૦

સંભાષ.

દેક્ષા થોડી નકલો સીલીકમાં રહી છે માટે તાકીદે મંગાવો.
નહિ તો પસ્તાશો.

એકે અવાજે વખણાયેલું પુસ્તક.

દુઃખી દંપતી અને વિશુદ્ધ પ્રેમનો વિજય

આ પુસ્તકમાં પતિવ્રતા
સ્ત્રીને અનેક કષ્ટો પડવા
છતાં પોતાનું સતીત્વ
કેવી રીતે સાચવી શકે છે.
તેમજ સંજ્ઞન પુરૂષ અ-
પૂર્વ પત્નીવ્રત દાખવીને
દરિદ્રતા પસાર કરી સત્ય
અને નીતિથી સુખની
સીમાએ પહોંચતાં આખરે
દેશ સેવામાં કેવી રીતે
જોડાય છે વગેરેનું રસ
પૂર્ણ વર્ણન કરી, કન્યા
વિક્રય, વૃદ્ધ લગ્ન, સદ્દે,
વિધવાંધતાથી કેવું કેવાં

લયંકર પરીણામો આવે છે. ઇલાદિનો આખેહુળ ચિતાર આલેખવામાં
આવ્યો છે; માટે આ પુસ્તક અવશ્ય ખરીદવા યોગ્ય છે. આ પુસ્તક
વાંચવા લીધા પછી નીચે મુકવું ગમતું નથી; માટે તાકીદે મંગાવો.
આ પુસ્તક સ્ત્રી, પુરૂષો તેમજ બાળકોને વાંચવા લાયક છે કીંમત
ફક્ત દોઢ રૂપિયા ટપાલ ખર્ચ ચાર આના જુદું.

કેશવલાલ મગનલાલ દુધવાલા કાલુપુરોડ, અમદાવાદ.

શ્રદ્ધા આપના બાળબચ્ચાંઓને પવિત્ર ને પ્રેમી કરી ધર
સંસાર સુધારવા આહતા હો તો હ્યો મંગાવો ને વંચાવો.

પવિત્ર લલિતા

અને

તરણ યોગી

પ્રીય વાંચક વૃદ્ધો આ
નવલ કથામાં મનુષ્ય જા-
તીને હર હમેશ જુદો દૂર
કરવાને, જુદો મનો ચિતાર
આ પુસ્તકમાં આખેલુ
આપ્યો છે. વળી મીઠી
ફરજ કેવી છે, તે પણ
ખુલ્લી રીતે દર્શાવ્યું છે.
પતિ મેળવતા પવિત્ર સ્ત્રીને
શું શું દુઃખ પડે છે, અને
પતિ પત્નીનો પ્રેમ કેવો
નીર્મળ છે; તેનો આખેલુ
ચિતાર આલેખવામાં આ-
વ્યો છે. માટે તાકીદે મં-
ગાવો તેની કીમત કક્ત આઠ
આના. ટપાલ ખર્ચ જુદું.

મળવાનું ઠેકાણું:—

કેશવલાલ મગનલાલ દુધવાળા. કાળુપુર રોડ—અમદાવાદ.

પ્રેમ સૃંગાર, હાસ્ય અને કંડુલા રસથી ભરપૂર !

એક કલ્પિત નોવેલ.

ઇશકનો અંજામ

યાને

મોતનો પેગામ !

જેમાં-હોળી, ધુળેટી જેવા તહેવારોમાં નિર્દોષ ગમ્મતથી પેસતો સમાજમાં સડો, વિદ્યાર્થી જીવનમાં નેપથ્યે તેવા મા, બાપનો અંકુશ નહિ હોવાના પરિણામે તેઓની થતી દુર્દશા પછસાદાર કુટુંબની ડોકરીઓને ગરીબ સાસરામાં સમાસ કરતાં નડતી વિટમ્બણાઓ ! વિધુર સાસરો અને નાદાન વરની વચ્ચે પાનુ પડેલી પ્રમદાની કર્મકથા ! પુત્ર લાલશાની તૃપ્તિના અર્થે પતિ પ્રભુને તજી પરનર સાથે તકદિર અજમાવતી અજળાઓની અધમ દશા ! વોગેરે ચાલુ જમાનાના વિષયોથી ભરપૂર આ પુસ્તક છે. છતાં તેની કિંમત રૂ. ૦-૮-૦ રાખવામાં આવી છે, પોસ્ટેજ ચાર્જ જુદો ! આજેજ મંગાવી ખાતરી કરો.

મલવાનું ઠેકાણું

કેશવલાલ મગનલાલ દુવવાળા.

કાલુપુરોડ-અમદાવાદ.

ઘણા વખતનું જીનુ અને જાણીતું કારખાનું

મીસ્ત્રી વલ્લભરામ હીરાચંદ
એન્ડ સન્સ.

અમારે ત્યાં હમારી જાતી દેખરેખ નીચે
બનતી અખંડ પ્લેટની વાળેલી ફાયરબ્રુફ
તીજેરીઓ, લોખંડના ફ્રેશનેબલ કબાટો તથા
ભેદી ખાનાવાળી તીજેરીઓ, કેશ બોકસો,
કળો, તાળાં વિગેરે બનાવવામાં આવે છે. તથા
ઓર્ડરથી બનાવી આપવામાં આવે છે તથા
ધલેકત્રો પ્લેટીંગનું કામ કરવામાં આવે છે.

ઠે. પાનકેર નાકા. દુ. નં. ૩૦૪૯.

અમદાવાદ.

સ્વર્ગવાસી રાજકવિ હર્ષદરાય

સુંદરલાલ મુનશી કૃત.

સર્વ પ્રકારના રસાલંકારથી છલાછલ વાંચવા
લાયક પુસ્તકો વેચવાનાં તૈયાર છે.

મદનચંદ્ર નવનીત કળા ભાગ ૧ લો.	૧—૮—૦
મદનચંદ્ર નવનીત કળા ભાગ ૨ જો.	૧—૮—૦
પ્રતાપ ચંદ્ર ભાગ ૧ લો...	૧—૮—૦
પ્રતાપ ચંદ્ર ભાગ ૨ જો ...	૧—૮—૦
મોહીની ચંદ્ર યાને સાચા પ્રેમની પરીક્ષા	૧—૦—૦
મધુકાન્તા યાને મેવાડની સીંદુણ	૦—૮—૦
હાલો ગઢવી ...	૦—૮—૦
સતી મેના ...	૦—૮—૦
હા કન્યા વાસંતી ...	૦—૮—૦
કરણસીંહ ...	૦—૮—૦
ચંદ્રલતા ...	૦—૮—૦

આ તથા બીજાં ઘણી જાતનાં પુસ્તકો હુમારે
ત્યાંથી રોકડી કીમતે અગર વી. પી. શ્રી મળાશે મારે
આજેજ મંગાવી ખાત્રી કરો દરેક પુસ્તકનું ટપાલ ખર્ચ
જીદું સમજવું. મળવાનું ઠેકાણું

કેશવલાલ મગનલાલ દુધવાળા.

કાળુપુર રોડ—અમદાવાદ.

